

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 6 Ročník XIX

20. března 2022

*„Velké žvanění se neobejde bez hříchu,
kdo drží své rty na uzdě, je moudrý.
Ryzí stříbro je jazyk spravedlivého,
srdce zločinců však nestojí za nic.“*

(Příslaví 10,19–20)

Milí farníci!

Jsmo uprostřed doby postní. Jak se nám daří tento čas využít? Kdo chce vidět, musí se zastavit. Když jdete na procházku a uvidíte třeba bleduli, vzpínající se k jarnímu sluníčku, jdete až k ní a přičupnete, abyste se mohli zblízka pokochat tou krásou, ohlašující navracení života do krajiny. Nebo poupě, kámen, list, nebo chcete někomu pohlédnout do očí, musíte se zastavit a soustředit se. Podobně v galerii, chcete-li se pokochat detailem obrazu, přistoupíte blíž a stojíte v úžasu. Tak je tomu i ve vztahu s Bohem. Pokud někdo bere svou víru vážně, musí mít odvahu se zastavit k modlitbě a rozjímání. Svatá matka Kristova stála pod křížem a kontemplovala ten děsný okamžik slzavými očima, její neposkvřené srdce se tak spojilo se Srdcem nejsvětějším. Půst není jen o mase, je o ztišení a zastavení se, abychom nepřehlédli nabízenou milost pokání a spásy... Děkuji všem, kdo se aktivně podílejí na rozjímání křížové cesty v našich kostelích. Bůh s vámi!

Pater Petr

Jsme vyslanci Ježíše Krista

Asi to bude znít hodně cynicky, ale onehdy jsem zaslechl, že válka na Ukrajině už má svou první velkou oběť – covid. Osobně bych raději, kdyby obětí byl strach, ale to se od války dá těžko očekávat. Jistě, obavy jsou vždy na místě, ale strachu bychom se, alespoň my věřící, měli snažit vyvarovat. On se totiž strach často přetaví do nenávisti a taky má velké oči a vidí nepřítel všude. Setkávám se s těmi, kteří se obávají rozšíření konfliktu i na naše území. Jejich obavy nejsou příliš přitažené za vlasy. Ono se tak už děje. Paradoxem je, že rozšíření konfliktu na naše území nemají na svědomí žádní „Rusáci“, neboť v tom si vystačíme svépomocí. Strach správně živěný mediální scénou se stane neovladatelným a začne nás směřovat přes ostražitost vůči všemu ruskému k nenávisti téhož. Zároveň nám dovolí projevit vlastní statečnost a někoho, s kým máme problém, můžeme klidně nazvat ruským švábem atp., jiní mohou zase rozbít někomu obchod s ruským zbožím, jiný statečný si dá na dveře provozovny ceduli – Rusáky neobsluhujeme. A vida, to čeho jsme se obávali – rozšíření bojiště na naše území – je tu, naší vinou. Myslím, že tento způsob boje za světový mír je poněkud nešťastný a na dlouhou dobu může přerůst v něco, co by mohlo obrazně připomínat zákopovou válku, kde je každý voják jen „kanonenfutter“, ovšem tady tím kanónem je peklo a potravou pro onen kanón se můžeme stát my. Podlehne-li šílenství dnešní doby, která káduje lidi podle toho, co čtou a dále může pokračovat podle toho, na co se díváme a posloucháme (balet), co čteme (Gogol, Dostojevskij), co jíme (boršč, šašliky)... Kde se to zastaví? Těžko říci, ale vzhledem k tomu, že jsme vyslanci Ježíše Krista, asi u nás. Co myslíte? Mnozí z nás jistě přemýšleli nad tím, jak prožít tento postní čas, který je nám dán k tomu, abychom se více přiblížili k Bohu. Je třeba nezapomínat, že je velkým darem nám daným především k našemu posvěcení. V dnešní době, ve které nyní žijeme a můžeme ji nazvat dobou „velkých slov a dlouhých řečí“, se nabízí jakási „cesta za tichem“. Svět, který nás obklopuje a ve kterém žijeme je již tak přeplněn mnohými zvuky a hluky, a navíc nás skrze média neustále stačí informovat o tom, kdo co řekl, následně nás poinformuje o tom, co tím vlastně myslel a v neposlední řadě nám poradí to, co si o tom máme myslet my. A protože my sami jsme často přesvědčení, že základem našeho štěstí, nebo alespoň připravenosti na věci příští je informovanost, hrozí nám, že se z těchto mediálních sítí nevymotáme. A přitom stačí tak málo; zmáčknout čudlík. A najednou nás může obklopit ticho, ve kterém se můžeme vrátit k té nejzákladnější informaci. K informaci, která nás může z reality vytvářené médií přenést zpět do reality Božích dětí. Do reality, ve které se nezapomíná na to, že se Boží syn stal člověkem, aby nás svou smrtí na kříži vykoupil a navěky spasil, že lidská duše je nesmrtelná a ke spáse opravdu potřebujeme Boží milost. A k ní vede cesta skrze svátosti a ztišení (viz Příslaví 10,19–20 na titulní stránce).

P. Evermod Jan Sládek, O.Praem.

Ohlédnutí za poválečnou volbou pražského arcibiskupa

V průběhu německé okupace přišla pražská arcidiecéze o svého pastýře (zkr. verze).

Na neobsazené stolce v protektorátu prosazovali nacisté své kandidáty, což vedlo papeže Pia XII. k rozhodnutí prozatímně jmenovat do čela diecézí administrátory a odsunout volbu až na poválečné období. Ve společnosti však diskuse o budoucím arcibiskupovi pokračovala: „Nepotřebujeme žádného učence, žádného diplomata, žádného reprezentanta, potřebujeme

pokorného, prostého, svatého biskupa, apoštola Kristova, kněze v pravdě podle Srdce Páně. Jedině ten, ne svou silou, ale silou Boží může přivést záchranu lidu. Potřebujeme nového Vojtěcha“. V jejich očích to splňoval tehdy jediný, a to rektor pražského semináře Josef Beran. Všichni další navržené kandidáti vynikali kněžskými kvalitami. Před Jeho Svatostí stál úkol postavit do čela církve pastýře, jenž bude splňovat nejen vysoké kněžské a morální kvality, ale dokáže církev provést nadcházejícími těžkými časy, které se již rýsovaly v poválečné Evropě. Zároveň to musel být člověk, jehož podle modu vivendi přijme i československá vláda. Tato podmínka mohla vyřadit rektora Berana, protože v jeho případě existoval vážný konflikt mezi ním a tehdejší vládou. Nebyl favoritem, a přesto byl vybrán.

O svém jmenování se Josef Beran dověděl 16. října 1946, zveřejněno bylo 7. listopadu současně v Praze i Římě. Při této příležitosti prohlásil: „Chci nést všechny kříže radostně a ochotně. Musíme ukázat světu, co nám dává víra a že sloužíme Tomu, který řekl: „Nebojte se, já jsem přemohl svět!“ Na sebe nespolehám, ale jen na Toho, který mi pomáhá.“ Arcib. Beran se ujal úřadu již 11. 11. a v neděli 8. 12. 1946 přijal v katedrále sv. Víta v Praze biskupské svěcení. Jeho světiteli se stali Saverio Ritter, apoštolský internuncius v Praze, Mořic Pícha, biskup královéhradecký, a Antonín Eltschkner, pomocný biskup pražský. V roce 1947 uspořádal oslavy 950. výročí mučednické smrti sv. Vojtěcha. Při své první audienci ve funkci arcibiskupa v únoru 1947 požádal papeže Pia XII. o rozšíření vysílání Vatikánského rozhlasu o český a slovenský jazyk, a ten mu ochotně vyhověl. Poprvé se vysílalo 22. dubna téhož roku a od 24. prosince 1947 pak pravidelně třikrát týdně. Význam vatikánského vysílání vzrostl záhy po únoru 1948. Nejzávažnější problém, který musel řešit, bylo vysídlení českých Němců. Na vnitropolitickou krizi v únoru 1948 zareagoval arcibiskup Beran v pastýřském listu, jehož text začínal slovy: „Nemlč, arcibiskupe, nesmíš mlčet!“ V něm apeloval na

dodržení právního řádu a zachování zásad demokracie při řešení společenských problémů. Jeho výzva však zanikla v převratových událostech. Moc v zemi ovládli komunisté, kteří se rychle vypořádali s demokratickou opozicí. Katolická církev se tak brzy ocitla v roli posledního nezávislého útočiště v zemi. Komunistický režim nabídl představitelům katolické církve jednání o úpravě vztahu mezi státem a církví. Stát vytvářel dojem nabídky spolupráce, což ovšem v praxi znamenalo podřízení církve režimu. Oproti tomu církev prosazovala řešení, která by respektovala její autonomii. Rozdílné představy obou aktérů podpořily změnu strategie státu, kdy předsednictvo ÚV KSČ odsouhlasilo 25. dubna 1949 nekompromisní postup proti katolické církvi. Beran se 19. června 1949 stal vězněm ve svém paláci, hlídán Státní bezpečností. Od této chvíle již nesměl svobodně vykonávat svůj úřad. V nočních hodinách 7. 3. 1951 byl eskortován do Roželova u Rožmitálu. Tímto dnem začala jeho internace, která trvala až do 19. února 1965, kdy byl vypovězen do exilu bez možnosti návratu. Ani v době internace a exilu však neopustil svou diecézi, ale vytrvale se modlil za kněze a církve v Československu. Jeho archiv, který byl převezen z Říma do Prahy, obsahuje mimo jiné bohatou korespondenci s duchovními i laiky z celého Československa. Z kazatelný Vatikánského radia je oslovoval „drazí diecézané a milovaný lide Československa“ a přes proud času nám všem připomíná, abychom ctili zemské patrony a žádali je o přimluvu, aby Bůh nedal zahynouti nám ni budoucím. Kardinál Beran vyšel ze střetu s nacistickým a komunistickým režimem jako morální autorita působící daleko za hranicemi své církve a vlasti. V současné době probíhá jeho proces beatifikace. Modleme se za vyslyšení žádosti, aby již brzy rozšířil řady našich přimluců v nebi.

Stanislava Vodičková

*Modleme se za nové biskupy Čech, Moravy i Slezska, kteří budou letos svěceni a uváděni do funkcí v našich diecézích, ať jim dá Pán všechny potřebné milosti a dary Ducha svatého, aby byli neohroženými svědky Kristovy lásky a oporami církve, všech bratří a sester i všech lidí dobré vůle.
Panno Maria, Matko kněží, oroduj za ně, amen!*

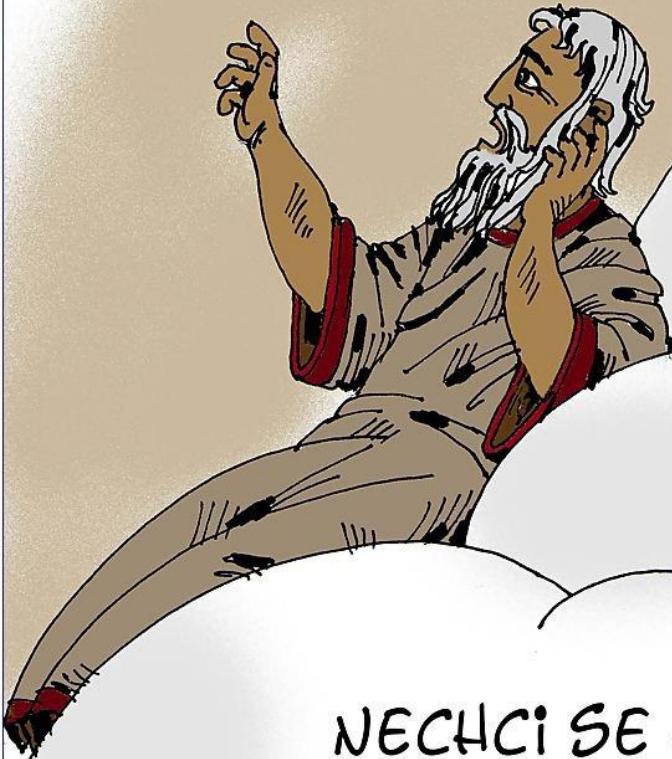
Zprávy a oznámení

Změna času

ze soboty 26. 3. na neděli 27. 3. se mění čas na letní!

Farní kavárna

po mši sv. v neděli 27. 3. bude opět otevřena Farní kavárna

NECHCI SE CHLUBIT,
ALE KDYBYS VĚDĚL,
CO SE KŘEŠTANĚ
MÝM JMÉNEM
ZA TA STALETÍ NAVYVÁDĚLI...

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 21. března do 3. dubna 2022				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	21. 3.		---			
Úterý	22. 3.		---			
Středa	23. 3.		18,00 Za Josefa Drechslera a rodiče <i>Po mši sv. adorace</i>			
Čtvrtek	24. 3.				17,00 mše sv.	
Pátek	25. 3.		Slavnost Zvěstování Páně 17,00 zpověď, 17,30 křížová cesta 18,00 Za rodinu Tirkovu a d. v o. <i>Příprava břmovanců</i>			
Sobota	26. 3.					16,00 Bubovice
Neděle	27. 3.	4. neděle postní / 8,00 křížová cesta 8,30 Za Marii a Adolfa Trčkovy, rodiče Trčků, Průchů a d. v o. <i>Farní kavárna na faře</i>		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	
Pondělí	28. 3.		---			
Úterý	29. 3.		---			18,00 Farní spol. <i>Panský dům</i>
Středa	30. 3.		18,00 Za Marii a Josefa Rážovy a d. v o. <i>Po mši sv. adorace</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	31. 3.				17,00 mše sv.	
Pátek	1. 4.		17,00 Hodina Božího milosrdenství tichá adorace, svátost smíření 18,00 volná intence			
Sobota	2. 4.		1. sobota 9,00 volná intence			
Neděle	3. 4.	5. neděle postní / 8,00 křížová cesta 8,30 volná intence		10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	